

прѣдставилъ, а именно: отъ спрѣчкванieto, възникнало между сагунтянитѣ и едно погранично съ тѣхъ испанско племе, което се намирало въ подданство на Картагенъ, — отъ произлѣзлия въ сжщото време и, вѣроятно, вслѣдствие на сжщата причина, бунтъ въ Сагунтъ и отъ оскърблението при този случай на картагенцитѣ отъ сегунтянитѣ, съ една дума — не празни прѣдлози, а доста справедливи прични. А да съобщава на римскитѣ пратенници истинскитѣ побудителни причини за дѣйствиата си било би отъ негова страна твърдѣ глупаво. При това трѣбва да кажемъ още, че, спорѣдъ други свѣденія, римскитѣ пратенници се явили при Аннибала не въ Новий Картагенъ, а вече подъ Сагунтъ, въ време на обсадата му, и Аннибалъ никакъ не ги приелъ, за което тѣ и отишли въ Картагенъ, гдѣто картагенцитѣ нарочно проточили прѣговоритѣ съ тѣхъ, казали имъ, че сагунтянитѣ сами дали поводъ за враждебни дѣйствия противъ тѣхъ, а между друго дали имъ уклончивъ отговоръ, тѣй щото тѣ се върнали въ Римъ съ празни рѣчи.

А между това Аннибалъ влѣзълъ съ силна армия въ владѣніята на Сагунтъ и обсадилъ този голѣмъ и многолюденъ градъ, расположенъ на високія брѣгъ на морето, отъ три страни, отъ едната отъ които, съ главнитѣ сили — срѣщу тѣзи частъ на града, която била расположена въ една дълбока лощина. Но тукъ градскитѣ стѣни били по високи отколкото въ другитѣ мѣста, и обсаднитѣ машини дѣйствували безъ особенъ успѣхъ. А обсаденитѣ се отбранявали много упорито и правили чести и силни вилазки, при една отъ които Аннибалъ билъ тѣжко раненъ въ боя и принуденъ, по тѣзи причина и по причина на голѣмата загуба въ войскитѣ си, да обърне вре-

менно обсадата въ блокада. Като почувствувалъ малко облекчение отъ раната си, той подновилъ обсадата още по дѣятелно и по силно отколкото по напрѣдъ и на много мѣста турилъ тарани и костенурки за прикритие на работницитѣ. Въпрѣки упоритото съпротивление на обсаденитѣ, частъ отъ стѣнитѣ имъ и три кули били разрушени, и обсаждающитѣ направили пристѣпъ. Но обсаденитѣ упорито се защищавали въ развалинитѣ, като съ особенъ успѣхъ дѣйствували съ фаларики или запалителни стрѣли. Слѣдъ продължителенъ и кръвопролитенъ бой въ развалинитѣ, картагенцитѣ били принудени да отстъпятъ съ голѣма загуба, а обсаденитѣ бързо поправили разваленитѣ стѣни. Въ това именно време дошли двамата пратенници на римския сенатъ, но Аннибалъ не ги приелъ и тѣ отишли въ Картагенъ, а отъ тамъ, безъ да получатъ удовлетворителенъ отговоръ, върнали се въ Римъ. Тогава вече римския сенатъ въ всѣки случай трѣбвало незабавно да испрати войска на помощъ на Сагунтъ, който Римъ билъ взелъ подъ свое покровителство; но сената не направилъ това, а продължавалъ безполезно да се свѣщава, какъ да постѣпи въ случая. А въ туй време Аннибалъ настойчиво и дѣятелно продължавалъ обсадата, направилъ една висока подвижна кула, вѣоржилъ я съ стрѣлци и метателни орджия, доближилъ я до градската стѣна, изгонилъ отъ послѣдната тѣзи, които я отбранявали, подкопалъ стѣната и съборилъ значителна частъ отъ нея. Тогава картагенскитѣ войски нахлули въ града, но били спрѣни въ него отъ нови укрѣпления. Като рѣшилъ да се задържи на това мѣсто, Аннибалъ заповѣдалъ да го заобиколятъ съ валъ, и почналъ силно да разрушава града съ метателнитѣ орджия. Но обсаденитѣ продължавали упо-